

Joan van Albada (1968-1969)

Van Groniek tot Memory of the World

Of mijn ervaringen bij *Groniek* me hebben geholpen bij de ontwikkeling van mijn carrière betwijfel ik. Dat mensen verbonden aan het Historisch Instituut (het boekencollege is in mijn visueel geheugen gegrift: wij studenten rond de tafel in de bibliotheek, professor Van Winter staande op de hoogste tree van de ladder) en het Rijksarchief in de St. Jansstraat mij hebben gevormd staat buiten kijf; maar Vindicat, Bragi en de vereniging Maatschappij voor Archeologie waren zeker zo belangrijk voor mijn huidige werk.

Eigenlijk heb ik aan mijn werk als redacteur van *Groniek* vrijwel geen herinnering, behalve dat ik soms met pen en papier op interview ging, maar wie en waarom, ik weet het niet meer; wel dat ik mederedacteurs achter de voddens zat, worstelde met onwillige stencils and correctie-inkt en van tijd tot tijd met Yvonne Rops achter de stencilmachine stond. *Groniek* overkwam me, zoals me wel meer is overkomen. De Groningse ervaringen hebben me wel geholpen als redacteur van andere tijdschriften en publicaties. Maar na Groningen ben ik via een aantal stroomversnellingen in een andere wereld terechtgekomen; en een eend sjuwt weinig water met zich mee.

Als secretaris-generaal van de Internationale Archiefraad (ICA – www.ica.org) met leden uit meer dan 180 landen heb ik een fantastische baan. Vakinhoudelijke, politieke en organisatorische onderwerpen wisselen elkaar in hoog tempo af; elke dag wat nieuws, geen dag zonder verrassingen. In mijn werk heb ik van doen met mensen uit letterlijk alle windstreken; alleen al ons hoofdbestuur telt mensen uit zo'n dertig landen. In de acht jaar dat ik dit werk doe heb ik collegae in meer dan veertig landen kunnen bezoeken: een verrijking.

Ook ons beroep heeft een 'paradigm shift' ondergaan. Concentreerden archivarissen zich vroeger vooral op bronnen ouder dan vijftig jaar, tegenwoordig zijn we ook betrokken bij de vorming van de archieven van morgen en overmorgen. We jongleren met begrippen als metadata, simulatie, standaarden, accountability, paper trail, digital trail, data mining en nog veel meer. Archieven, vroeger oud en stoffig, zijn nu van alle dag en tijd.

Groniek en verder...

Archiveerden we vroeger papier, tegenwoordig archiveren we alle media. Selecteerden we vroeger archieven vooral vanwege hun mogelijk belang voor historisch onderzoek, tegenwoordig houden we rekening met rechtszekerheid, met bewijskracht en authenticiteit.

Als secretaris-generaal ben ik volop betrokken bij het nieuws: de tsunami, Kosovo, Irak, war trophies (kunst geroofd tijdens oorlogen), Joods erfgoed, immigranten en hun archieven, digital divide (de toenemende achterstand van de zogenaamde onderontwikkelde landen op het gebied van automatisering en toegang tot het Internet, mede doordat de automatiseringsindustrie voornamelijk gericht is op versnelling van de omzet en in exclusiviteit de normen / standaarden ontwikkelt), koloniale archieven, openstelling van archieven, tegengestelde nationale belangen, en nog veel meer.

Ik heb een mooie baan – ook dankzij Groningen.

Joan van Albada is secretaris-generaal van de International Council on Archives (ICA)